DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIV. | ZATURDAG den 4den FEBRUARY, 1826. | N. 5

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe Wm Lee.

Den 20sten January 1826.

NAAR AMSTERDAM,

Zal op primo Maart vertrekken het gekoperde Nederlandsche Brikschip

MARIA & JACOBA,

Kapitein J. J. Bart.

Voor Vragt of Passagie, vervooge men zich ten Kantore van

TH. JUTTING & ABM. DE VEER, jr.

Fiscaal's Kantoor, den 3den February 1826.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 17 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 20sten January 1826.

BEKENDMAKING.

WY ondergeteekenden geven hierby kennis, dat wy op den 7den February d. j. by publieke opveiling, op zeer aannemelyke voorwaarde, verkoopen zullen het Huis en Erve staande en gelegen op Karthagena aan de Overzyde dezer Haven in de 4de Wyk onder No 370, toebehoorende aan den Heer W. van Uytrecht, thans te Suriname wonende.

C. L. VAN UYTRECHT, qq.

A. DEVEER, jr. qq.

Den 27sten January 1826

VERMITS de Compagnieschap, bestaan hebbende tusschen THS. JUTTING & J. H. APITSZ onder de Firma van APITSZ & Co. met ultimo December 1825 is opgehouden en vernietigd geworden, zoo worden al de genen die aan hen mogten verschuldigd zyn, by deze verzocht om zonder uitstel aan gemelden Heer TH. JUTTING die met de liquidatie hunner zaken belast is, hunne rekeningen te komen afbetalen; en daar ten overvloede van heden af, nog drie maanden tyds tot dat einde zal verleend worden, zoo zullen tegen al de nalatigen zonder uitzondering, na verloop van den hierby bepaalden tyd van uitstel, middelen van regten gebezigd worden; terwyl een iegelyk die van hen iets te vorderen hebben, verzocht wordt, zyne pretentie ten spoedigste intelevereen.

APITSZ & Comp.

Den 27sten January 1826.

DE ondergeteekenden maken by deze aan het Publiek bekend, dat de Yzer Winkel, eertyds geannteerd hebbende onder de oude Firma van APITSZ & Co. door hen met primo dezer maand voor hunne rekening is overgenomen, en onder de Firma van JUTTING & DE VEER zal worden voortgezet.

TH. JUTTING & ABM. DE VEER, jr.

Het volgende hebben wy getrokken uit de Jamaika Kourant van den 24sten Dec. 1825.

MEXICO.

BUITENGEWOONE GAZETTE VAN MEXICO.

Vrydag, den 25sten Nov. 1825.

In de stad van Vera Cruz, op den 17den November 1825, de kapiteins Don Miguel Suares del Valle van de Koninglyke Artillerie en Domingo Lagro, van het eerste ligte Bataljon van Catalnoa, afgevaardigd zynde in kommissie van zyne Excellentie, den provitionelen opperbevelhebber van het kasteel van San Juan de Ulloa en de troepen uitmakende deszelfs garnisoen, Brigardier Don Jose Coppinger, om wegens de kapitulatie te onderhandelen, volgens de instructien, welke hy aan ons uithoofde der dringende omstandigheden gegeven heeft; en beide partyen wenschende om op eene eervolle wyze een einde te maken aan de rampen, welke de verdienstvolle opperhoofden, officieren en manschappen, uitmakende het garnisoen van het gemelde kasteel omringen, bieden de volgende voorwaarden aan:

Art. 1.—Alle militaire honneurs zullen moeten bewezen worden aan het garnisoen, wanneer hetzelve uit het fort moet trekken, en het moet geschieden op de gebruikelyke wyze, met vier veldstukken; aan het gemelde garnisoen, zal moeten (waar onder de marine moet gerekend worden) toegestaan worden, om met zich mede te nemen, hunne baggagie en andere noodwendige behoeften, om in hunne uitspanning, hun gemak en hunne verkwikking of rust te kunnen voorzien—toegestaan.

Art. 2.—Het menschelyke gevoel van beide partyen geëigt zynde jegens de verzorging en het herstel van de zieken, zoo zullen deze overgebragt moeten worden naar de stad van Vera Cruz in eene geschikte plaats, welke daar toe zal moeten klaar gemaakt worden voor het bepaalde getal in den respectiven staat, welke volgens hun rang zullen moeten behandeld en genezen worden, op de kosten van de belegeraars; zullende zoo dra zy mogten hersteld zyn, overgezonden worden naar de Havanna, onder dezelfde voorwaarden, als bepaald zullen worden, ten opzigte van het overschot van het garnisoen, onder dien mits dat er een officier zal moeten blyven, om over hen te zorgen, aan wien en aan al de rest, alle achting moet bewezen worden welke aan hen verschuldigd en by de beschaafde natien gebruikelyk zyn, en welke in dit geval bepaald wordt,—toegestaan. De zieken moeten uit het fort vertrekken, op het oogenblik, dat hetzelve door ons in het bezit zal genomen worden. Die, welke niet instaat zyn, om overgebragt te kunnen worden, zullen op de plaats geholpen worden.

Art. 3.—Het garnisoen, de opperhoofden, officieren en de beampten zullen moeten getransporteerd worden naar de stad van de Havanna op de kosten der belegeraars, die zonder verwyl de daartoe benoodigde schepen zullen in gereedheid brengen; en zy zullen moeten gekonvoyeerd worden door een genoegzaam zwaar oorlogs vaartuig, om alle bemoeyingen van zeeroovers voortekomen, met de uitdrukkelyke voorwaarde, dat het garnisoen van het oogenblik af dat dit traktaat zal gesloten worden, geheel zal onderhouden worden met versche provisien van alle soorten—toegestaan.

Art. 4.—Vóór en aleer dat de fortres niet zal ontruimd zyn en dat de vaartuigen, die het garnisoen zullen moeten overvoeren, niet onder zeil zullen gegaan zyn, zullen de belegeraars binnen het fort niet mogen trekken; noch zal er eenige ander vlag gehezen worden dan de Spaansche; en slechts de bevelhebbers en andere personen, die belast zyn, met de verzorging van het Kasteel en deszelfs verschillende toebehooren zullen toegelaten worden, om zoo dra dat deze kapitulatie zal geteekend en geratificeerd zyn, binnen hetzelve te gaan, onder de uitdrukkelyke voorwaarde, dat op het oogenblik dat de Spaansche vlag zal neergestreken worden, er van de batteryen van het fort saluten zullen moeten gedaan worden en beantwoord van die van deze stad—toegestaan. Met dien verstaande, dat de transportschepen op morgen den 18den November ten anker in de nabyheid dezer stad zullen komen, om het garnisoen van San Juan de Ulloa aan boord te nemen, en hetzelve zal op den 19den des morgens ten 8 ure te scheep gaan.

Art. 5.—De provisioneele militaire bevelhebber van de fortres, de staf en andere officieren, al zoo wel als de rest van de troepen, de administrateur van s'konings schatkist, de beambten in dezelve en anderen, zullen uit het fort trekken met alles wat zy mogten bezitten; zy zullen vermogen hunne wapens te dragen, en onder deze zullen gerekend worden, de sergeanten van de onderscheidene detachementen, welke het garnisoen uitmaken, die in geen geval als krygsgevangenen zullen beschouwd worden—toegestaan.

Art. 6.—Alle byzondere personen, die zich tegenwoordig in het kasteel bevinden en in deze stad te voren gewoond hebben, zullen hunne eigendommen en bezittingen blyven behouden, zoo mede alle andere previlegien en voorregten; en de genen die verkiezen mogten uit het kasteel te vertrekken en het Spaansche gouvernement te volgen, met al hunne eigendommen en andere effecten, om zich elders ter neder te zetten, waar zy mogten verkiezen, zullen vermogen zulks te doen zonder eenige hindernis; noch zal men hen eenige actie kunnen aandoen wegens hunne staatkundige gevoelens, of eenige andere misdaden, welke vóór of gedurende het beleg gepleegd zyn—toegestaan. Mits dat de previlegien en voorregten waarvan in dit artikel gemeld wordt, niet tegenstrydig zyn, met onze konstitutien.

Art. 7.—De belegerden zullen *Bona fide* overleveren en toegestaan worden om zonder verder onderzoek of navorsching overteleveren, de krygsbehoeften, wapens (die, welke aan het korps toebehooren uittezonderen,) geschut, veldstukken en andere artikels, welke tot de fortres ingevolge daarvan zynde inventaris behooren, zonder eenig regt aan de zyde van de belegeraars, om eenige aanspraak van wettig eigendom te maken, welke, niet van die soort zynde, overgevoerd zullen worden naar de Havanna, even als de archiven en protocollen van de onderscheidene kantoren—toegestaan.

Art. 8.—De kleine vaartuigen, welke aan private personen behooren en die thans gewapend zyn, zullen ontwapend en terug gegeven worden aan hunne eigenaars—toegestaan.

Art. 9.—De goederen welke in de fortres in wezen zyn, behoorende aan personen, die uit staatkundige oorzaken en wegens hunne gehechtheid aan het Spaansche gouvernement geëmigreerd zyn, zullen moeten gerespecteerd worden; en wanneer zy terug mogten komen of iemand daartoe, naar het aan hun best zal goeddunken, zullen volmagtigen, moeten zy hunne goederen terug bekomen—toegestaan onder dezelfde voorwaarde als in het 6de artikel.

Art. 10.—De krygsgevangenen van beide kanten zullen in vryheid moeten gesteld en wederzydsch uitgeleverd worden—toegestaan.

Art. 11.—In geval dat men uit nood in deze of eenige andere Mexikaansche haven terug mogt aankomen, zullen zoodanige personen, aan wien het mogte gebeuren, dezelfde veiligheid in personen en eigendommen blyven genieten, aangezien de verpligting aan de zyde van het Mexikaansche gouvernement in dezen opzigte niet zal ophouden, voor dat zy op de kosten van hetzelve, in een der havens van het eiland Cuba zullen geland zyn—toegestaan.

Art. 12.—Indien, na dat deze schikkingen gemaakt en door beide partyen geratificeerd zyn, het konvooi met de versterking van het garnisoen, of eenig ander oorlogs vaartuig, dat onder eenig hoegenaamde oorzake, zich naar deze plaats mogt begeven, zal het niet vyandelyk moeten behandeld worden gedurende den tyd van 90 dagen, te rekenen van de dagteekening der ratifikatie, maar men zal aan hetzelve op de best mogelyke wyze doen te kennen geven, dat de fortres van beheer veranderd is, hetzelve zal geheel overgelaten worden, om naar goeddunken te handelen, met verlening van allen mogelyken bystand, welke betaald zullen worden door de bevelhebber van zoodanig vaartuig of vaartuigen—toegestaan voor den tyd van 60 dagen.

Art. 13.—Allen twyfel welke mogt ontstaan uit gebrek aan de noodige uitlegging in de voorgaande artikelen, zullen moeten beslist worden ten voordeele van het garnisoen—toegestaan.

Art. 14.—De striktheid waarin de voorgaande artikels van deze overeenkomst door de beide partyen zal moeten nagekomen worden, zal moeten geguarandeerd worden, door middel van Gyzelaars, welke beide partyen zullen moeten benoemen en behouden tot de geheele volvoering van dezelve—toegestaan. Alle twyfel welke mogt ontstaan uit gebrek aan uitlegging in deze twee laatste artikelen, zullen vriendschappelyk beslist worden door middel van bemiddelaars, welke wederzydsch zullen moeten benoemd worden, altyd ten gunste van de belegerden—toegestaan.—Miguel del Valle—Domingo Lagro.

Ten overstaan hiervan, na gedelibereerd en zoodanige belangryke zaken onderzocht te hebben, met den belegerende generaal Don Miguel Barragan, over de voorgaande artikels, hebben wy ons zelven geconformeerd met de negatieven en affirmativen als aan de kanteekeningen van onze propositien gedrukt staan; in kennisse waarvan hebben wy twee eens luidende onderteekend, gevoegd by de handteekening van Z. E. den generaal en chef voormeld.—Miguel Barragan—Juan Maria de Robles, *secretaris.*

Het Kasteel van San Juan de Ulloa, den 18 November 1825. Ik bekrachtig dit traktaat en conformeer my aan hetzelve.—Joseph Coppinger—Mariano Garcia, *secretaris ad interim.*

Den 3den February 1826.

NAAR AMSTERDAM,

Zal in den loop dezer maand vertrekken

DE BRIK

DE COURIER van Zaandam,
Kapitein PETER SCHACKEL.

Voor Vracht en Passagie, vervoege men zich ten Pakhuize van

J. C. JANDROEP.

Den 3den February 1826.

BEKENDMAKING.

ZYNE Excellentie de Schoutbynacht Gouverneur dezer Eilanden, ten behoeve der Heeren Officieren enz. van Zyner Majesteits Zeemagt op deze Station, noodig hebbende eene Som van Vyf Honderd Acht en Negentig Guldens Nederlandsch Courant, zal hoogdezelve Wissels voor dat bedrag op het Ministerie voor de Marine en Kolonien afgeven aan de genen dewelke verlangen mogen dezelve te verkrygen en daarvoor, by beslotene biljetten op den 7den dezer, tot des namiddags te twaalf ure, ter Gouvernements Secretary inleveren, den voordeeligsten koers zullen aanbieden.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

Den 3den February 1826.

VAN wege Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur dezer Eilanden, wordt hierby bekend gemaakt dat Zyner Majesteits brik de Kemphaan, op morgen den 4den dezer naar La Guayra zal vertrekken en by terug komst van die plaats, de haven van Puerto Cabello zal aandoen; zullende de brieven die men met dien bodem mogt willen verzenden uiterlyk morgen te twaalf ure ten Post Kantore moeten worden bezorgd, aangezien er geene andere brieven daarmede mogen overgaan, dan de zoodanigen die ten gemelde Kantore zullen zyn ingeleverd.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

Den 2den February 1826.

DE toezigt voerende directie over het Post wezen geeft hierby aan den Heer C. F. van Casteren te kennen: dat de ambtenaar ter Gouvernements Secretary, belast met de waarneming van de Postdirectie, geene aanmaning behoeft of aanneemt, anders dan van den genen die boven hem gesteld en tot aanmaning over zaken de posteryen betreffende bevoegd is; zoo dat iemand, die zich over vermeende ongeregeldheden bezwaard vindt, zich wel aan de bevoegde autoriteit beklagen mag; maar geen het minste regt heeft om aanmaning te doen; alwaarom die door *den brief* van den Heer van Casteren gedaan en geplaatst in de Curaçaosche Courant van den 28sten January ll. voor eene onberadene aanmatiging van den schryver dier aanmaning wordt beschouwd en gevolgelyk, in hare volle waarde, ter beoordeeling van het onzydige publiek gelaten wordt.

Den 2den February 1826.

DE ondergeteekenden in kwaliteit als Testamentaire Executrice en Executeur over den Boedel van wylen den Heer J. G. G. SCARBOW, zullen op Donderdag den 23sten dezer by Publieke Opveiling op zeer goede voorwaarden doen verkoopen een Plantagie door de wandeling van Engel genaamd, gelegen in de Oost Divisie Derde District, als mede eenige Meubelen, Huisraad, een party Kalk en Dakpannen, &c. Wanneer iemand aangaande de voorwaarden eenige inligting begeerd, kan hy zich ter verkryging hiervan addresseeren by den Executeur.

DEW. J. G. G. SCARBOW.
G. VOS, J. Z.

Den 2den February 1826.

DE Administreerende Weesmeesteren namens het Collegie van de Wees Onbeheerde en Desolate Boedel Kamer dezes Eilands, als aanvaard hebbende den insolventen Boedel van wylen MARTEN SERVO en deszelfs huisvrouw IGNEES MARTEN; zullen op den 23sten dezer by Publieke Opveiling doen verkoopen den opstal van een huis, gelegen aan de Overzyde dezer haven in de 4de Wyk, huis No. 225; benevens eenige Meubelen, &c.

Lyst der sedert den 27sten January tot den 3den dezer aangebragte en onafgehaalde brieven.

W. J. Van Es	J. B. A. Van Hall, en verder aan Abraham Baljen
C. Amersal	Martine Yrardy
N. L. Koops	A. Evertsz
W. P. Roodenberg	Chisiana di Yaya
Jn. Lensing	G. Jn. Lenz
Frans Lammers	Jose Austin de Medina
J. H. Hofmeister	A Kool
J. H. Jutting cwz.	Manuel Laquidayn
Lodewyk Van Til	Regina Hernandez
A. H. Van Kerkwyk	J. P. Brandao
Coutubeau de St. Hillaire Chev. de St. Louis	D. A. Rogers
J. de Haan	Ysabel Moron
Jan Moora	Sarah de Jb. Pereira
J. J. Ooykaas	Jacob H. Juliao
P. Tehling	

Curaçao den 3den February 1826.

A. HELLMUND,
Belast met de Post directie.

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 5den February, ten 9 ure.
Predikdienst door Ds. J. Muller, J. A. Z.

CURACAO.

Vaartuigen ingekomen en uitgeklaard sedert ons laatste

INGEKLAARD—JANUARY.

30	golet	Twee Vrienden, Eckmeyer,	Aruba
	bark	De Hoop, Molina,	Coro
	brik	Aguilla, Anderson,	Puerto Cabello

FEBRUARY.

1.	golet	Catharine & Jane, Mason,	dito
2,	——	Perseverance, Boom,	Cumarebo
	bark	Maria, Coudeville,	St. Jans Baai

UITGEKLAARD—JANUARY.

28.	bark	Maria Manuela, Fernandez,	Coro
	golet	Geertruida, Levy,	St. Thomas
	——	Caraqueño, Ramieres,	Coro

FEBRUARY.

1.	brik	Aguilla, Anderson,	Jamaica
	——	Willem Prince, Turner,	Porto Rico
	golet	Twee Vrienden, Eckmeyer,	Aruba
2.	——	Maria, Van Luyck,	Cuba

Op Dingsdag morgen is alhier van Jamaika aangekomen Z. M.'s brik de Merkuur, gekommandeerd door den Luitenant der 1ste Klasse Tam. Op den 12den January is aan boord van de Merkuur, ter hoogte van de Golf van Maracaybo overleden, de Weled. Gestrenge Heer W. Schott, J. A. Z. Schryver en Victualiemeester aan boord van dezelve.

Op Donderdag morgen kwam binnen deze haven de Paketboot van den 1sten December, Z. M.'s brik de Sirene, gekommandeerd door den Luitenant der Eerste Klasse H. van der Graaff, Ridder van de Militaire Willems Orde. De Sirene vertrok op den 7den December van Helvoetsluis, kwam op den 18den January te Suriname aan en vertrok op den 26sten daarop volgende van het Fort Amsterdam.

Wy hebben by deze gelegenheid vernomen, dat Z. M.'s Paketboot van den 1sten October, de Brak, in het begin van dezelfde maand voor hier vertrokken was, maar door tegen winden (gelyk wy in een onzer vorige nummers gemeld hebben) genoodzaakt was binnen Vlissingen te loopen. Dezelve is naderhand weder uitgezeild; en men heeft te Helvoetsluis vernomen dat zy op den 6den December in Engeland met avary lag. Wy kunnen dezelve dus alle oogenblikken alhier verwachten.

In een Engelsch dagblad van den 11den November ll. vinden wy het volgende uittreksel, onder dagteekening van Parys, den 8sten Nov.: "De daling welke de publieke fondsen te Amsterdam ondervonden hebben, wordt toegeschreven aan een ontwerp voor eene leening van vyftig millioenen guldens, welke zoo men vermoedt, door het Nederlandsche gouvernement zal gekontrakteerd worden, ten dienste der kolonien. De aanspraak by gelegenheid der opening van de zitting der Staten Generaal, schynt werkelyk eenige maatregels van dezen aard aanteduiden."

UIT NEDERLANDSCHE KOURANTEN

Trieste, Nov. 5.—Een vaartuig in drie dagen van Korfu alhier aangekomen, verhaalt dat een Engelsch fregat uit Suda te Korfu is gearriveerd. De Turksch-Egyptische vloot was te Suda, op het eiland Candia, aangekomen.

In de haven van Avione bevinden zich nog eenige Turksche schepen, doch dezelve durven niet van daar vertrekken, ofschoon Miauli reeds voor byna twee maanden die wateren heeft verlaten en naar elders is vertrokken; er kruissen echter eenige kleine Grieksche schepen in de nabyheid van die haven, en uit vreeze daarvoor, blyven de Turken aldaar liggen.

Ons dagblad, de Observatore Triestino, hetwelk uit staatkunde het Turksche gouvernement is toegedaan, verhaalt dat Ibrahim Pacha, naby Korinthe, een Grieksch korps, onder bevel van een Piemonteesch officier Costa, ontmoet, geslagen en gevangen genomen heeft; en dat Ibrahim ten gevolge van dit gevecht zich wederom onder de muren van Napoli di Romania bevond. Dit berigt is tegenstrydig met anderen, volgens welke Ibrahim zich naby Tripolitza geconcentreerd heeft, en versterking afwacht.

Voorts verhaalt ons dagblad, dat een Genueesch officier Cassinelli met 3000 Grieken een uitval uit Missolonghi gedaan heeft; hy was echter terug gedreven, gevangen genomen en door de Turken gespitst geworden. Dat de Turken gewoon zyn de Christenen aan eene yzeren pin te rygen en de kunst verstaan om dit zoodanig interigten dat de ongelukkigen nog dagen lang aan die yzeren pin in het leven blyven, is algemeen bekend; doch waarschynlyk herinnert ons dagblad dit om de Italianen afteschrikken van by de Grieken te dienen, en zich liever onder de banier van de halve maan te scharen, alwaar zy echter ook noodig gevaar loopen om gespitst te worden. Voor het overige worden geene dagteekeningen by deze gebeurtenissen vermeld.

Uit Korfu schryft men, in dato den 21sten October, het volgende:

"De verlegenheid van Reschid Pacha, vermeerdert dagelyks; verscheidene Turksche korpsen of detachementen, welke langs de oevers van de Ambracische golf tot aan de boorden van de Achelous, gestationeerd waren, hadden gedurende den zomer, de gemeenschap met Epyrus onderhouden, doch in het midden van de maand September, was de Grieksche generaal Carahiscos aan het hoofd van eenige guerillas, den vloed overgetrokken en had de Turken aangevallen en uit de positien te Modenicon, Dragamesti, Candila, enz., verdreven. In het begin van October concentreerde hy zyne magt en overviel het reserve korps van den Seraskier te Carvessara, regt tegen over Arta. Niettegenstaande de hardnekkige verdediging der Turken, gelukte het hem dezelve te verdryven, en zich van hun kamp meester te maken.

"Reschid Pacha zond daarna wel nieuwe detachementen af om die positien op de Grieken te hernemen, dewyl dezelve zoo noodzakelyk waren voor het onderhoud der gemeenschap en voor den marsch zyner troepen, ingeval van retraite, doch deze detachementen waren te zwak om de Grieksche guerillas te verdryven. Daarenboven hebben deze gebeurtenissen zyn leger zeer verzwakt.

"De Seraskier had uit gebrek aan levensmiddelen, de paarden van zyne kavalerie, grootendeels naar Epirus gezonden, en de kavaleristen onder de korpsen infanterie gestoken; doch deze laatsten hebben zich daartegen verzet, en gedreigd het kamp te zullen verlaten. De Albanesche troepen welke zich nog in het Turksche kamp bevonden, zyn uithoofde zy geen soldy ontvingen, in opstand geraakt.

"De toestand van den Seraskier is des te hagchelyker, dewyl hy van de Porte bevel heeft ontvangen, om gedurende den winter zyne positie vóór Missolonghi te behouden, terwyl aan den anderen kant alle zyne hulpbronnen uitgeput of verloren zyn geraakt. Daarenboven zal hy, indien hy het beleg niet opbreekt, alle zyne troepen door desertie of hongersnood, verliezen."

Madrid, 6den Nov.—Het hof van Rome, hetwelk ten allen tyde een grooten invloed op de besluiten van ons gouvernement heeft uitgeoefend, heeft aan onzen nieuwen minister, den hertog de l'Infantado, een nota gezonden, waarin hoofdzakelyk gezegd wordt, "Dat Z. H. niet langer met onverschilligheid kan aanzien, de afwezigheid van bisschoppen in de Spaansche Amerikaansche bezittingen; dat de R. Catholyken dagelyks daarom aanhouden, en dat Z. H. de goede verstandhouding, welke tusschen het gouvernement van Rome en dat van Spanje, heerscht, willende onderhouden, tot nog toe niet aan dat verlangen had voldaan, doch dat zy het tot eenen pligt rekent om het Spaansche gouvernement aan te zetten tot het nemen van krachtige maatregelen om deszelfs oude kolonien weder tot derzelver pligt te brengen, of zoodanige maatregelen te nemen, welke den Paus zal toestaan om bisschoppen derwaarts te zenden, zonder dat daaruit eene verwydering tusschen de beide hoven zoude kunnen ontstaan."

Het hof van Rome wil dus dat Spanje hare oude overzeesche bezittingen zal herwinnen of vryverklaren. Men is onzeker welk besluit ons gouvernement dienaangaande zal nemen.

Men spreekt op nieuw van het afkondigen eener amnestie; doch dezelve bevat wederom zoo vele uitzonderingen dat, indien dezelve afgekondigd werd, meer dan 30,000 personen, hunne posten en waardigheden zullen verliezen.

Meer dan 650 personen bevonden zich alhier in de gevangenis, welken thans door de regtbank zyn gevonnisd. Grootendeels zyn dezelven in vryheid gesteld, als zynde door de permanente kommissie van Madrid zonder reden in de gevangenis geworpen. Vyf en twintig zyn er tot verbanning, 60 tot de galeyen en 30 tot correctionele straffen veroordeeld geworden.

Den 7den Nov.—In de voorgaande week hebben in onderscheidene koffyhuizen onlusten plaats gehad; dezelve zyn echter door de politie gestild, welke die huizen heeft doen sluiten.

De berigten uit de provincien maken alle melding van rooveryen welke overal gepleegd worden; de ellende, welke ten toppunt gestegen is, is daar de reden van; en de geestelykheid, welke eertyds den behoeftigen te hulp kwam, heeft het uitreiken der aalmoezen gestaakt, dewyl zy begrypt, dat vroeg of laat, hare goederen en schatten, zullen moeten dienen tot betaling der schulden van den staat.

De berigten uit Andalusie zyn zeer bedroevend; de ellende en de hongersnood nemen aldaar dagelyks toe.

Uit Kadix schryft men, in dato den 1sten dezer, het volgende:

"De groote droogte heeft byna den geheelen oogst vernield, en hierdoor is de algemeene ellende vermeerderd; het getal roovers vermeerdert zoodanig, dat men zich geen uur van de stad kan verwyderen, zonder zich bloot te stellen van uitgeplunderd en vermoord te worden.

"Meer dan 800 tolbedienden zyn te gelyk bedankt, en door anderen vervangen geworden."

Weenen, 10den Nov.

Wy hebben berigten uit Konstantinopel ontvangen wegens het vertrek van de gecombineerde Turksche en Egyptische vloot uit Alexandrie. De kapudan Pacha is den 9den October met zyne vloot, benevens een konvooi transportschepen, waarop zich Egyptische en Albanesche troepen, oorlogs en mondbehoeften, geschut enz. bevonden, van daar vertrokken. Een gedeelte der Egyptische vloot is te gelyk met den kapudan Pacha uitgezeild. Men verzekert dat de kapudan Pacha te Suda, op Kan-

dia, het ander gedeelte der Egyptische vloot, hetwelk te Alexandria is achter gebleven, om een tweede konvooi, naar Morea bestemd, te escorteren, zal afwachten. Men voegt er by, dat de kapudan Pacha, op de hoogte van het eiland Rhodes, onderrigt is geworden, dat de beide vereenigde Grieksche vloten, onder bevel van Sachturi en Miauli, hem op eenigen afstand van daar wachtende waren. In der daad, de beide eskaders vertoonden zich spoedig in de nabyheid der Turksche vloot, met oogmerk om dezelve aantevallen. De kapudan Pacha geen slag willende leveren zonder met de geheele Egyptische magt vereenigd te zyn, en daarenboven voor zyn konvooi vreezende, besloot, om zich naar de haven van Marmorissa te begeven, alwaar hy voornemens was zoo lang te blyven, tot dat hy zich met het geheele Egyptische eskader zal vereenigd hebben. Het schynt dat de Grieken het plan hebben gehad om den kapudan Pacha voor zyn binnenloopen te Marmorissa, aantevallen; doch een zeer hevige wind heeft hen daarin verhinderd. Zy bevonden zich steeds op een kleinen afstand van die haven, ten einde aldaar eene gunstiger gelegenheid af tewachten.

Londen, 11den Nov.—Den 8sten dezer is er eene stoomboot van Brighton vertrokken, welke men wil dat naar de Middelandsche Zee zal vertrekken, en voor de Grieken bestemd is.

Den 18den Nov.—Het gedrag van lord Cochrane is met een diep geheim overdekt. Het is echter zeker dat verscheidene officieren op retraite zich hebben geengageerd om mede naar Griekenland te vertrekken; vele zyn er reeds naar de Middellandsche vertrokken; doch sedert de bekendmaking van de koninklyke ordonnantie schynt men met meer omzigtigheid te werk te gaan.

Wy hebben tyding ontvangen, dat verscheidene officieren en manschappen, op het fregat Scylla, hetwelk vóór Carthagena voor anker ligt, aan de geele koorts overleden zyn.

De Grieksche brik Cymon, kapt. Miauli, zoon van den admiraal van dien naam, is in den nacht van den 10den dezer, naby het eiland Aldorney, verongelukt; de equipagie uit 57 man bestaande, is echter gered.

Munchen, 12den Nov.—Den 4den der voorgaande maand is in het voor duizend jaren gebouwde klooster Tegernsee, hetwelk tot een zomerverblyf voor de koninklyke familie is ingerigt, eene Evangelische kapel, voor de Godsdienst oefeningen van H. M. de Koningin, ingewyd.

Parys, 13den Nov.—Uit Gibraltar schryft men, dat de Columbiaansche kaper de generaal Soublette, in die haven is aangekomen, met twee Spaansche pryzen, welke hy genomen heeft. Eene andere Columbiaansche kaper, heeft aldaar de Spaansche brik Sorora, opgebragt.

Den 14den Nov.—Uit Madrid schryft men, in dato den 5den November, het volgende:

"De tooneelen van wanorde, welke door de verwydering van den minister Zea hebben plaats gehad, zyn in onderscheidene provincien des ryks herhaald geworden.

"Te Salamanca hebben de Koningsgezinden als dolle lieden langs de straten geloopen, onder het geschreeuw van *Leve de Oppermagtige Koning!* Alhoewel de winkels en huizen gesloten werden, hebben de doldriftigen de huizen opengebroken, en vele personen om het leven gebragt.

"Te Sarragossa heeft de verandering van het ministerie, ook aanleiding tot vele ongeregeldheden gegeven; doch dezelve zyn zoo verre niet gegaan, als te Salamanca.

"Te Pampeluna heeft men ook niet achter willen blyven; doch dewyl zich aldaar een Fransch garnizoen bevindt, is de wanorde spoedig gestild. Men had met geweld een Fransch koffyhuis gesloten, dewyl hetzelve door Negros bezocht werd. De Fransche autoriteit heeft ook aldaar de orde hersteld en het koffyhuis doen openen.

"In Madrid hebben verscheidene arrestatien plaats gehad; de bevolking van die hoofdstad neemt dagelyks in vermindering toe.

"Men wil dat de Staatsraad zal gereorganiseerd worden; dat de hertog de l' Infantado tot president van den raad der ministers zal worden aangesteld; dat don Victor Saez, gewezen biechtvader van den koning, thans bisschop van Tortosa, weder op nieuw tot biechtvader van Z. M. zal worden geroepen, en de aartsbisschop van Burgos, tot president van den raad van Kastilie zal worden aangesteld."

Den 16den Nov.—Volgens berigten uit Madrid, hebben de leermeesters in de Fransche en Engelsche talen, van het gouvernement bevel ontvangen om hunne lessen te staken. De dansmeesters mogen op zware straffen geene dansscholen houden. Het publieke onderwys, ook in vreemde talen, is aan de jesuiten opgedragen.

Den 19den Nov.—Te Marseille, alwaar men reeds 22 kloosters en Congregatien telt, heeft men op nieuw twee kloosters, een voor de Trappisten en een voor de Kapucynen gevestigd.

FROM ENGLISH PAPERS.

London, Nov. 11.

(From the Etoile of Wednesday)

Parys, Nov. 8.—The fall which the public funds have experienced at Amsterdam, is attributed to a project for a loan of fifty millions of florins, which the government of the Netherlands is supposed to intend to contract for the service of the colonies. The speech on the opening of the session seems, in fact, to indicate some measure of this kind.

Brussel, Nov. 5.—The *Hague Gazette* contains an appeal to the inhabitants of the northern provinces of the kingdom of the Netherlands, to form a fund for the support of the Greeks in their struggle for their independence.

Nov. 8.—The second Chamber of the States General was to meet yesterday, to hear the report of the Committee appointed to present to the king the address in reply to the opening speech and to hear the report of the Central Section on some projects of law laid before the Chamber. That for the introduction of a new gold coin, of the value of five florins, has called forth no remark in the sections, and will, most probably, be passed unanimously.

November 14.

From Batavian papers which had been received to the 2d July, it appeared the Dutch expedition into the Kingdom of Boni had been completely successful. The capital of Boni was entered by the Dutch on the 30th of March. The native Princes all fled before them in different directions, and the Commander of the expedition, major general Van Green, returned to Fort Rotterdam, on the 20th of April.

It is stated in a letter from Egypt, that the writer had seen a review of 24 000 troops near Cairo, commanded by French officers, and trained to European discipline. The army of the Pacha, including the troops in the Morea, is estimated at 50,000 men.

November 16.

(From the Etoile of Monday.)

Corfu, Oct. 18.—Accounts from Zante state that Colocotroni, with 14,000 men, defeated Ibrahim Pacha in the beginning of October near Marathonisi, and forced him to take refuge, with a very small number of troops, at Mistra, where he is blockaded.

Letters from Prevesa, dated 6th October, announce a convention concluded between the capitan Pacha and Mehemet Ali, since the junction of the two fleets. The latter promises to indemnify the Porte for all the losses it may sustain in its marine, and to remain without the Dardanelles with the Egyptian fleet, and not go to Constantinople.

November 18.

(From the Etoile, Nov. 16.)

Odessa, Oct. 26.—We have received letters from Constantinople to the 19th of October.—The Turco Egyptian fleet, under the command of the Capitan Pacha, has appeared in the Rodian Seas. On the 13th of October it anchored at Marmarissa, where it is observed by the Greeks. It seems to intend to steer first to Candia, though Ibrahim Pacha is in no little want of the troops which it is to bring him, after the considerable losses which he is said to have suffered near Maina.

Nurembургh, Nov. 9.—Our last news from Constantinople says that the Divan has been latterly much employed in considering the affairs of the Greeks, and that it is determined to grant them nothing, but to fight till the very last and enter into a new campaign. We are assured that a few persons who were of opinion that some slight concession ought to be made, have got themselves into bad odour, and are treated as partisans of the rebels. All the Turkish commanders, including Ibrahim Pacha, have received formal orders to use the greatest energy in their operations, and to continue the campaign notwithstanding the advanced season. A winter campaign is a thing unheard of by the Turks; so that it is thought neither the firmans nor the Pacha's orders will be attended to by the soldiers.

FROM A JAMAICA PAPER OF THE 24th DECEMBER 1825.

MEXICO.

EXTRAORDINARY GAZETTE OF MEXICO.

FRIDAY, Nov. 25, 1825.

In the town of Vera Cruz, on the 17th Nov. 1825, the captains Dn. Miguel Suarez del Valle, of the Royal Artillery, and Domingo Legru, of the 1st Light Battalion of Catalona, commissioned in virtue of the powers vested in us from his excellency, general commanding, pro tempore, the Castle of San Juan de Ulloa, and the troops of its garrison, Brigadier Dn. Jose Coppinger to treat upon the capitulation in conformity to the instructions which he has communicated to us in consideration of the imperious circumstances; and both contracting parties being desirous to terminate in an honourable manner the evils that surround the meritorious chiefs, officers, and soldiers composing the garrison of the above said Fort, do propose the articles following:

Art. 1.—All the honours of war must be granted to the garrison on its going out of the fort, and it will be in the usual manner in similar cases, with four ordnance pieces being allowed to the said garrison, wherein the Navy is comprised also, to take along with them their baggage and other necessary effects to their entertainment, commodity, and comfort, or rest.—granted.

Art. 2.—The human feelings of both parties being directed to the care and recovery of the sick, these are to be conveyed to the town of Vera Cruz into a comfortable place, that will be accommodated to the purpose for the expressed number in the respective state, in order to be treated for the cure at the expence of the besiegers, with regard to their respective rank and class; having, as soon as they recover, to be transported to the Havanna in the same terms, that will be determined upon for the rest of the garrison, under the condition, that there shall remain an officer to their care, to whom as well as to the rest is to be accorded all the consideration due and proper between civilized nations, and which are stipulated in this case.—granted. The sick must go out of the fort at the moment the fort shall be taken possession of by our troops. Those who may not be able to be transported, must be assisted on the spot.

Art. 3.—The garrison, chiefs, officers, and the employed shall be transported to the city of the Havanna at the expence of the blockaders, who shall get ready the necessary vessels in good condition, with all possible speed, and comfortably; and they are to be conveyed by a man of war of sufficient strength as to avoid the depredations of pirates, with the express clause, that the garrison shall be maintained completely with fresh provisions of all kind, from the moment of this treaties being ratified.—granted.

Art. 4.—Until the fortress be not evacuated, and the vessels which are to conduct the garrison, be not at sail, that of the blockaders shall not enter, nor shall any other flag be hoisted than the Spanish, and only the chiefs and other individuals, who are to take charge of it, and of its different branches, shall enter to that purpose, as soon as this capitulation be closed and ratified, under the express condition, that at the moment of striking the Spanish flag, it shall be saluted by the batteries and the fort, and answered by those of this town.—granted, under the understanding, that the transports shall come to anchor tomorrow the 18th November, in the proximity of this town, for to receive on board the garrison of Ulloa, and it shall be embarked on the 19th, at 8 o'clock in the morning.

Art. 5.—The temporary military commandant of the fortress, the staff, and other officers, as well as the rest of the troops, the administrator of the King's treasury, those employed in the same, and others, shall come out of the fort with whatever belongs to them, they being allowed to carry their swords and the use of their arms, including in this the body of serjeants of the different detachment that compose the garrison, which by no means shall be considered as prisoners of war.—granted.

Art. 6.—To all the private individuals existing in the Castle at present, who before resided in this town, shall be preserved all the properties and estates that belong to them, as well as other privileges and prerogatives, and those that should like to go out of it and follow the Spanish government, with all their properties and other effects for to settle themselves where it may please them the best, shall not be troubled; nor will any charge be made against them for their political opinions, or any other crime committed previous of during the siege—granted; but it is understood, only in case that the privileges and prerogatives, whereof the article speaks, be not opposed to our constitution.

Art. 7.—The besieged will deliver *bona fide*, and will be allowed without further scrutiny nor investigation to give over the ammunitions, arms, (those belonging to the corps excepted) guns, ordnance pieces and other articles belonging to the fort, by the inventories, without any right of the parties of the blockaders to any claim of regal property, which, being not of that kind, shall be carried off to the Havana, as well as the archives or records of the different offices.—granted.

Art. 8.—The smaller vessels belonging to private persons, that are armed at present, will be disarmed, and restored to their owners.—granted.

Art. 9.—The properties existing in the fortress of those who might have emigrated for political reasons, and their adherence to the Spanish government, will be respected; and when they may appear, be it personally, or by those empowered might suit them best, be restored to them or their attorney—granted in the same terms as the 6th article.

Art. 10.—The prisoners of both parties will be set at liberty, and respectively delivered.—granted.

Art. 11.—In case being compelled to put back in this or any other Mexican port, it is specified that the individuals to whom this case should happen, will continue under the same security in respect to their persons and interests, since this obligation shall not cease on the part of the Mexican government until it does not put them at his expences, as it has been mentioned into some of the ports of the Isle of Cuba.—granted.

Art. 12.—If, after the present arrangement be closed and ratified on both parties, the convoy of relief of the garrison, or any other man of war should appear, who, under whatever motive should direct himself to this place, he shall not be treated hostilely in any manner, during the space of ninety days, reckoned from the date of the ratification; but it shall be rather indicated to him, in any more convenient and suitable manner that the fortress has changed of dominion, and he shall be left at full and absolute liberty to act as he pleases, granting him all the necessary assistance; the amount of which must be satisfied by the commandants of the said vessel or vessels—granted for the space of 60 days.

Art. 13.—Any doubts that may arise at the want of necessary explanation in the preceding articles, shall be decided in favour of the garrison—granted.

Art. 14.—The religiousness with which the preceding articles of this agreement are to be fulfilled by both parties, shall be warranted through the medium of hostages, that each part will name, and shall preserve them until its en-

tire execution.—granted. Any doubt that might arise by want of illustration in these two last articles, will be established amicably by means of conciliators named on both parts, always in clining to the favour of the besieged.—granted. Miguel del Valle—Domingo Lagro.

In virtue of which, after having discussed, conferred, and examined such interesting affairs with the general besieging Dn. Miguel Barragan, about the precedent articles, we have conformed ourselves with the negatives and affirmatives on the margin of our propositions printed; in faith of which, we have signed two of the same contents, joined to the signature of his excellency, general in chief aforesaid—Miguel Barragan,—Domingo Lagro,—Juan Maria de Robles, *Secretary.*

Castle St. Juan de Ulloa, 18th November, 1825. I ratify the present treaties, and conform myself to them,—Joseph Coppinger—Mariano Garcia, *Secretary ad-interim.*

In conformity of the preceding capitulation, there remain hundred and forty eight individuals of the land troops and navy, one first officer of the King's Treasury, a watchman, with his wife and a son, one provision storekeeper of the fort, and two sick practitioners.

The castles has been delivered to us with its light forces, composed of two gun boats, two barges, a pilot boat, and two boats, all in good condition; with their corresponding instruments, and several other articles, among which there are two cables, one new, and the other used, 9 inches thick, and 120 fathoms long, with all its numerous artillery, carts, arms, ammunition, tools and instruments of the naval storehouse, with all the ornaments, silver, and other articles belonging to church and parish: and finally, all the medicines of the military apothecary store; as the whole appears by the respective inventories which, as originals, are kept in the Secretary's of State and the Royal Treasury's offices.

NOVEMBER 20.

CHAMBER OF DEPUTIES.

Session of the 24th November 1825.

The proceding of the previous day having been read and approved of, an officer of the minister of justice appeared with an hundred copies of the decree of the law of the 27th Sept., respecting robbers; which copies were ordered to be distributed among the Gentlemen Deputies.

The minister Esteva presented himself in the saloon to fecilitate the Chamber in the name of the Republic, that the Mexican standard waved upon the Castle of San Juan de Ulloa, the last point of the nation's territory which had been occupied by the Spanish government.

The president of the chamber answered in general terms, felicitating upon so happy an event.

The project of the commission of war, that the garrison companies should not be comprehended in the number of the thirteen regiments of cavalry which should be kept in the standing, and which had been approved of in the Senate, was then discussed, and the further discussion thereof deferred until the minister of war should be present.

The public session of the chamber was then closed, in order that it might remain in secret Session according to the standing order.

The messenger of the minister of justice and of ecclesiastical negotiations afterwards presented himself, to communicate to the Chamber, by order of the government, that the day after the intelligence of the surrender of the Castle of San Juan da Ulloa had arrived by post, another had arrived with the mail by the English packet; in which his excellency the President of the Public had received a letter from the Sovereign Pontiff, Leo XII; in which he had expressed himself in satisfactory terms as to the state of the Mexican nations and its President; in consequence of which, the government, without wanting to be informed of the sequel of the negotiation, had resolved to communicate this intelligence to the Chamber; believing that it would prove very satisfactory.

The president in answer said, that that of the confederation had not been mistaken when he expressed his belief that the Chamber of Representatives would be much pleased by this news, because they founded on it their hope, that our envoy near his Holiness would accomplish the subject of his Mission; therefore, the Chamber congratulated itself with the government upon the occasion, and ordered the letter to be published.

PHILADELPHIA, DEC. 7

MESSAGE

Of the President of the United States, communicated to the Senate and House of Representatives, at the commencement of the First Session of the Nineteenth Congress.

(Concluded from our last)

Fellow Citizens of the Senate and House of Representatives:

The establishment of an uniform standard of weights and measures was one of the specific objects contemplated in the formation of our Constitution, and to fix that standard was one of the powers delegated by express terms, in that instrument, to Congress. The governments of Great Britain and France have scarcely ceased to be occupied with inquiries and speculations on the same subject, since the existence of our constitution, and with them it has expanded into profound, laborious, and expensive researches into the figure of the earth, and the comparative length of the pendulum vibrating seconds in various latitudes from the Equator to the Pole.—These researches have resulted in the composition and publication of several works highly interesting to the cause of science. The experiments are yet in the process of performance. Some of them have recently been made on our own shores, within the walls of one of our own colleges, and partly by one of our own fellow citizens. It would be honorable to our country if the sequel of the same experiments should be countenanced by the patronage of our government as they have hitherto been by those of France and Britain.

Connected with the establishment of an University, or separate from it, might be undertaken the erection of an astronomical observatory, with provision for the support of an astronomer, to be in constant attendance of observation upon the phenomena of the heavens; and for the periodical publication of his observations. It is with no feeling of pride, as an American, that the remark may be made, that on the comparatively small territorial surface of Europe there are existing upwards of one hundred and thirty of these light houses of the skies; while throughout the whole American hemisphere there is not one. If we reflect a moment upon the discoveries, which, in the last four centuries, have been made in the physical constitution of the universe, by means of these buildings, and of observers stationed in them, shall we doubt of their usefulness to every nation? And while scarcely a year passes over our heads without bringing some new astronomical discovery to light, which we must fain receive at second hand from Europe, are we not cutting ourselves off from the means of returning light for light, while we have neither observer upon our half of the globe, and the earth revolves in perpetual darkness to our unsearching eyes?

When, on the 25th of October, 1791, the first president of the United States announced to Congress the result of the first enumeration of the inhabitants of this Union, he informed them that the population of the United States bordered on four millions of persons. At the distance of thirty years from that time, the last enumeration, five years since completed, presented a population bordering upon ten millions. Perhaps, of all the evidences of a prosperous and happy condition of human society, the rapidity of the increase of population is the most unequivocal. But the demonstration of our prosperity rests not alone upon this indication.—Our commerce, our wealth, and the extent of our territories, have increased in corresponding proportions; and the number of independent communities associated in our Federal Union, has, since that time nearly doubled. The legislative representation of the States and people, in the two houses of Congress, has grown with the growth of their constituent bodies. The house, which then consisted of 65 members, now numbers upwards of two hundred. The Senate, which consisted of twenty-six members has now forty-eight. But the Executive, and still more the Judiciary department, are yet in a great measure confined to their primitive organization, and are now not adequate to the urgent wants of a still growing community.

The naval armaments which at an early period forced themselves upon the necessities of the Union, soon led to the establishment of a Department of the Navy. But the Department of Foreign Affairs, and of the Interior, which, early after the formation of the government had been united in one, continue so united at this time, to the unquestionable detriment of the public service. The multiplication of our relations with the nations and governments of the old world, has kept pace with that of our population and commerce, while within the last ten years a new family of nations, in our own hemisphere, has arisen among the inhabitants of the earth with whom our intercourse, commercial and political, would of itself furnish occupation to an active and industrious Department. The Constitution of the Judiciary, experimental and imperfect as it was, even in the infancy of our existing government, is yet more inadequate to the administration of national justice at our present maturity. Nine years have elapsed since a predecessor in this office, now not the last, the citizen who perhaps of all others throughout the Union, contributed most to the formation and establishment of our constitution, in his valedictory address to Congress immediately preceding his retirement from public life, urgently recommended the revision of the Judiciary, and the establishment of an additional Executive Department.

The exigencies of the public service, and its unavoidable deficiencies, as now in exercise, have added yearly cumulative weight to the considerations presented by him as persuasive to the measure: and in recommending it to your deliberations, I am happy to have the influence of his high authority, in aid of the undoubted convictions of my own experience.

The laws relating to the administration of the Patent Office are deserving of much consideration, and, perhaps, susceptible of some improvement.—The grant of power to regulate the action of Congress on this subject has specified both the end to be attained, and the means by which it is to be effected. To promote the progress of science and useful arts, by securing for limited times to authors and inventors the exclusive right to their respective writings and discoveries. If an honest pride might be indulged in the reflection, that on the records of that office are already found inventions the usefulness of which has scarcely been transcended in the annals of human ingenuity, would not its exultation be allayed by the inquiry, whether the laws have effectively insured to the inventors the reward destined to them by the Constitution, even a limited term of exclusive right to their discoveries?

On the 24th of December 1799, it was resolved by Congress that a marble monument should be erected by the United States in the Capitol, at the City of Washington; that the family of General Washington should be requested to permit his body to be deposited under it; and that the monument be so designed as to commemorate the great events of his military and political life. In reminding Congress of this resolution, and that the monument contemplated by it remains yet without execution, I shall indulge only the remark, that the works in the Capitol are approaching to completion: That the consent of the family desired by the resolution was requested and obtained: That a monument has been recently erected in this city, at the expence of the Nation, over the remains of another distinguished Patriot of the Revolution; and that a spot has been reserved within the walls where you are deliberating for the benefit of this and future ages, in which the mortal remains may be deposited of him whose spirit hovers over you, and listens with delight to every act of the Representatives of his Nation which can tend to exalt and adorn his and their Country.

The Constitution under which you are assembled is a charter of limited powers; after full and solemn deliberation upon all or any of the objects which, urged by an irresistible sense of my own duty, I have recommended to your attention, should you come to the conclusion that however desirable in themselves, the enactment of laws for effecting them, would transcend the powers committed to you by that venerable instrument which we are all bound to support; let no consideration induce you to assume the exercise of powers not granted to you by the People. But if the power to exercise exclusive legislation in all cases whatsoever over the District of Columbia; if the power to lay and collect taxes, duties, imposts, and excises, to pay the debts, and provide for the common defence and general welfare of the United States: it the power to regulate commerce with foreign nations and among the several States, and with the Indian tribes; to fix the standard of weights and measures; to establish post offices and post-roads; to declare war; to raise and support armies; to provide and maintain a navy; to dispose of and make all needful rules and regulations respecting the territory or other property belonging to the United States, and to make all laws which shall be necessary and proper for carrying those powers into execution: If these powers, and others enumerated in the Constitution, may be effectually brought into action by laws promoting the improvement of Agriculture, Commerce and Manufactures, the cultivation and encouragement of the Mechanic and the elegant Arts, the advancement of Literature, and the progress of the Sciences, ornamental and profound, to refrain from exercising them for the benefit of the People themselves, would be to hide in the earth the talent committed to our charge—would be treachery to the most sacred of trusts.

The spirit of improvement is abroad upon the earth. It stimulates the heart, and sharpens the faculties, not of our fellow-citizens alone, but of the nations of Europe, and of their rulers. While dwelling with pleasing satisfaction upon the superior excellence of our political institutions, let us not be unmindful that Liberty is power; that the nation, blessed with the largest portion of liberty, must, in proportion to its numbers, be the most powerful nation upon earth; and that the tenure of power by man, is, in the moral purposes of his Creator, upon condition that it shall be exercised to ends of beneficence, to improve the condition of himself and his fellow men. While foreign nations, less blessed with that freedom which is power, than ourselves, are advancing with gigantic strides in the career of public improvement, were we to slumber in indolence, or fold up our arms and proclaim to the world that we were palsied, by the will of our constituents, would it not be to cast away the bounties of Providence, and doom ourselves to perpetual inferiority? In the course of the year now drawing to its close, we have beheld, under the auspices, and at the expense of one State of this Union, a new University unfolding its portals to the sons of Science, and holding up the torch of human improvement to eyes that seek the light. We have seen, under the persevering and enlightened enterprise of another State, the waters of our western lakes mingled with those of the ocean. If undertakings like these have been accomplished in the compass of a few years, are we, the Representative Authorities of the whole Union, fall behind our fellow-servants in the exercise of the trust committed to us for the benefit of our common sovereign, by the accomplishment of works important to the whole, and to which neither the authority nor the resources of any one State can be adequate?

Finally, fellow-citizens, I shall await with cheering hope, and faithful co-operation, the result of your deliberations; assured that, without encroaching upon the powers reserved to the authorities of their respective States, or to the People, you will, with a due sense of your obligations to your country, and of the high responsibilities weighing upon yourselves, give efficacy to the means committed to you for the common good. And may He who searches the hearts of the children of men, prosper your exertions to secure the blessings of peace, and promote the highest welfare of our country.

JOHN QUINCY ADAMS.